

האומר פרק ששי גיטין

סג.

עין משפט גר מצוה

א ב מיי פ"ו מהלכות
גירושין ה"ב סמך
ע"ן ט"ו ט"ז ט"ח ט"ט
קמ ס"ט ט"ו ט"ז
ה ג מיי ט"ז ט"ח ט"ט
ס"ט ו'
ד ה מיי ט"ז ט"ח ט"ט
ט"ז ט"ח ט"ט ט"ז
י מיי ט"ז ט"ח ט"ט
ט"ז ט"ח ט"ט ט"ז

מוסף רש"י

בשלמא אי איתמר
איפכא כו' ואמר רב
בזמן רב...
משהגיע גט לידה מגורשת הוה ש"מ
לדציבורא דידה סמך אלא משום
דבזיתמר איפכא איכא מרי גוויי
(נקטיה): ר' יוחנן אומר בבבלין א"ר רצה
ל' חזור לא יחזור. דהולך כזי ואע"ג
דכסוף פ"ק (לעיל דף ד'): סבר ר'
יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמלתא דלדעתא
דכזי יחזיר רבי:

בשלמא אי איתמר איפכא
בלא איפכא הוה מני
למימר בשלמא אי אמר רב נחמן
משהגיע גט לידה מגורשת הוה ש"מ
לדציבורא דידה סמך אלא משום
דבזיתמר איפכא איכא מרי גוויי
(נקטיה): ר' יוחנן אומר בבבלין א"ר רצה
ל' חזור לא יחזור. דהולך כזי ואע"ג
דכסוף פ"ק (לעיל דף ד'): סבר ר'
יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמלתא דלדעתא
דכזי יחזיר רבי:

בשלמא אי איתמר איפכא
בלא איפכא הוה מני
למימר בשלמא אי אמר רב נחמן
משהגיע גט לידה מגורשת הוה ש"מ
לדציבורא דידה סמך אלא משום
דבזיתמר איפכא איכא מרי גוויי
(נקטיה): ר' יוחנן אומר בבבלין א"ר רצה
ל' חזור לא יחזור. דהולך כזי ואע"ג
דכסוף פ"ק (לעיל דף ד'): סבר ר'
יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמלתא דלדעתא
דכזי יחזיר רבי:

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא
הילך כמה שאמרה איכא למיפשוט
סמך ולא הימניה אלא תלה בדעתה
ומסריה ניהליה בתורת קבלה: ואי נמי.
הוה אמר רב נחמן עלה משיגיג גט לידה
מגורשת איכא למיפשוט לדציבורא דידה
מינה לדציבורא דידה סמך והימניה
דטעמא משום דסמך לדציבורא דשליח
הוה דאי נמי לדציבורא דידה סמך
ושויה שליח להולכה אשמעי' רב
נחמן דשליח גופיה לאו בתורת הכי
קבליה דלא ניחא ליה בציבורא דהולכה
ועקריה לשליחותיה ואמר שליח
לקבלה אפי' להיות שליח להולכה
אי אפשי ליה הלך לאו נמי אמלך
ואמטייה מיהל לאו גיטא הוה
דמעיקרא לא קבל עליו להיות שליח
לבעל להולך: פ"ט. מיוצתא לרב
נחמן: טעמא דר' נחמן הוה לא
ר' נחמן. ואמטייה לידה מגורשת:
**אמאי והא בעל לאו בר שויה שליח
לקבלה הוה.** ואיהו בתורת קבלה
יהביה: אלא. על כרחיך משום
דאמרי' אע"ג דלא יהביה אלא בתורת
קבלה כיון דאמטייה לידה מיגרשה
משום דכיון שנתן עיניו לגרשה לבי
מתידע ליה דלא מני לשויה שליח
לקבלה ניחא ליה דליהו שליח להולכה:
והכל. גבי מילתיה דרב נחמן נמי
אע"ג דהיא שעתא לא נעשה שליח
להולכה מיהו לבי מילתיה ואמטייה
מינתח ניחא ליה לבעל והוה שלוחו
להולכה: וגמר ונסן נשם הולכה.
והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך
קאמר ולא טעמא דקאמרת הוה
דיכא דשני ניהו שליחות: אבל הכא
טעי. בעל כסבור שהיא עשאתו
שליח לקבלה דסמך לדציבורא ולא
יהביה ניהליה אלא לשם קבלה. ולרב
אפי' נמי דרוקי טעמא דרב נחמן
משום דמעיקרא עקריה שליח
לשליחותיה שפיר מיתרצה כהכי
דמתרינין דטעמא דמתנין משום
דמתקבל והולך קאמר ומתחילה נעשה
שלוחו ולא איצטריכא למינקט הכא
טעי אלא אליבא דלישנא קמא דקא
סלקא דעתין טעמא דרב משום
לדציבורא דידה סמך ר' נחמן:
גט עד שיגיע גט לידה. שאין הקטן
עושה שליח הילך לאו שלוחא דידה
הוה אלא שלוחו דידה הוה: ה"ג ואמאי הוה לאו שליח להולכה הוה: ואלו הוה הולכה: ואלו הוה הולכה: ואלו הוה הולכה:

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא
הילך כמה שאמרה איכא למיפשוט
סמך ולא הימניה אלא תלה בדעתה
ומסריה ניהליה בתורת קבלה: ואי נמי.
הוה אמר רב נחמן עלה משיגיג גט לידה
מגורשת איכא למיפשוט לדציבורא דידה
מינה לדציבורא דידה סמך והימניה
דטעמא משום דסמך לדציבורא דשליח
הוה דאי נמי לדציבורא דידה סמך
ושויה שליח להולכה אשמעי' רב
נחמן דשליח גופיה לאו בתורת הכי
קבליה דלא ניחא ליה בציבורא דהולכה
ועקריה לשליחותיה ואמר שליח
לקבלה אפי' להיות שליח להולכה
אי אפשי ליה הלך לאו נמי אמלך
ואמטייה מיהל לאו גיטא הוה
דמעיקרא לא קבל עליו להיות שליח
לבעל להולך: פ"ט. מיוצתא לרב
נחמן: טעמא דר' נחמן הוה לא
ר' נחמן. ואמטייה לידה מגורשת:
**אמאי והא בעל לאו בר שויה שליח
לקבלה הוה.** ואיהו בתורת קבלה
יהביה: אלא. על כרחיך משום
דאמרי' אע"ג דלא יהביה אלא בתורת
קבלה כיון דאמטייה לידה מיגרשה
משום דכיון שנתן עיניו לגרשה לבי
מתידע ליה דלא מני לשויה שליח
לקבלה ניחא ליה דליהו שליח להולכה:
והכל. גבי מילתיה דרב נחמן נמי
אע"ג דהיא שעתא לא נעשה שליח
להולכה מיהו לבי מילתיה ואמטייה
מינתח ניחא ליה לבעל והוה שלוחו
להולכה: וגמר ונסן נשם הולכה.
והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך
קאמר ולא טעמא דקאמרת הוה
דיכא דשני ניהו שליחות: אבל הכא
טעי. בעל כסבור שהיא עשאתו
שליח לקבלה דסמך לדציבורא ולא
יהביה ניהליה אלא לשם קבלה. ולרב
אפי' נמי דרוקי טעמא דרב נחמן
משום דמעיקרא עקריה שליח
לשליחותיה שפיר מיתרצה כהכי
דמתרינין דטעמא דמתנין משום
דמתקבל והולך קאמר ומתחילה נעשה
שלוחו ולא איצטריכא למינקט הכא
טעי אלא אליבא דלישנא קמא דקא
סלקא דעתין טעמא דרב משום
לדציבורא דידה סמך ר' נחמן:
גט עד שיגיע גט לידה. שאין הקטן
עושה שליח הילך לאו שלוחא דידה
הוה אלא שלוחו דידה הוה: ה"ג ואמאי הוה לאו שליח להולכה הוה: ואלו הוה הולכה: ואלו הוה הולכה:

אבל אם אמרה לו התקבל
לי גיטי והוא אמר לבעל
אשתך אמרה לי הבא לי
גיטי והוא אומר לי (א)
הולך כמו שאמרת והגיע
גט לידה מגורשת: ת"ר
התקבל לי גיטי ואמר
השליח לבעל אשתך
אמרה התקבל לי גיטי
והוא אומר לו הולך ותן
לה או זכה לה והתקבל לה
אם רצה להחזיר לא יחזיר
ר' נתן אומר הולך ותן לה
אם רצה להחזיר יחזיר וזה
לא התקבל לה אם רצה
להחזיר לא יחזיר רבי
אומר בבבלין אם רצה
להחזיר לא יחזיר. אבל אם
אמר לו אי אפשי שתקבל
לה אלא הולך ותן לה אם
רצה להחזיר יחזיר רבי
היינו ת"ק איבעית אימא
אי אפשי אתא לאשמעי'
ואיבעית הוה את קמ"ל
מאן ת"ק רבי איבעיא להו
לר' נתן הילך כזי דמי או
לא כזי דמי שפטינן
דהילך כזי דמי.

אבל אם אמרה לו התקבל
לי גיטי והוא אמר לבעל
אשתך אמרה לי הבא לי
גיטי והוא אומר לי (א)
הולך כמו שאמרת והגיע
גט לידה מגורשת: ת"ר
התקבל לי גיטי ואמר
השליח לבעל אשתך
אמרה התקבל לי גיטי
והוא אומר לו הולך ותן
לה או זכה לה והתקבל לה
אם רצה להחזיר לא יחזיר
ר' נתן אומר הולך ותן לה
אם רצה להחזיר יחזיר וזה
לא התקבל לה אם רצה
להחזיר לא יחזיר רבי
אומר בבבלין אם רצה
להחזיר לא יחזיר. אבל אם
אמר לו אי אפשי שתקבל
לה אלא הולך ותן לה אם
רצה להחזיר יחזיר רבי
היינו ת"ק איבעית אימא
אי אפשי אתא לאשמעי'
ואיבעית הוה את קמ"ל
מאן ת"ק רבי איבעיא להו
לר' נתן הילך כזי דמי או
לא כזי דמי שפטינן
דהילך כזי דמי.

אבל אם אמרה לו התקבל
לי גיטי והוא אמר לבעל
אשתך אמרה לי הבא לי
גיטי והוא אומר לי (א)
הולך כמו שאמרת והגיע
גט לידה מגורשת: ת"ר
התקבל לי גיטי ואמר
השליח לבעל אשתך
אמרה התקבל לי גיטי
והוא אומר לו הולך ותן
לה או זכה לה והתקבל לה
אם רצה להחזיר לא יחזיר
ר' נתן אומר הולך ותן לה
אם רצה להחזיר יחזיר וזה
לא התקבל לה אם רצה
להחזיר לא יחזיר רבי
אומר בבבלין אם רצה
להחזיר לא יחזיר. אבל אם
אמר לו אי אפשי שתקבל
לה אלא הולך ותן לה אם
רצה להחזיר יחזיר רבי
היינו ת"ק איבעית אימא
אי אפשי אתא לאשמעי'
ואיבעית הוה את קמ"ל
מאן ת"ק רבי איבעיא להו
לר' נתן הילך כזי דמי או
לא כזי דמי שפטינן
דהילך כזי דמי.

א) ה"ל יקל כמו ששמעיה.